

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 9. februar 2011
Sagsnr.: 8685
Dok.nr.: 195100

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 19. januar 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 151 (Alm. del) som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kristen Touborg (SF).

Spørgsmål 151:

”Vil ministeren følge det tyske forslag om en fysisk adskillelse af produktion af fedt til industrielt brug fra produktion til foderbrug for at undgå en dioxinforurening af foder?”

Svar:

Det er klart, at en hændelse som den seneste dioxinforurening i Tyskland bør give anledning til en evaluering af, om de eksisterende regler på området er tilstrækkelige, eller om der er behov for nye regler, der kan dæmme op for lignende sager i fremtiden. Hvis der er grundlag for at ændre de eksisterende regler, vil jeg naturligvis gå aktivt ind i sådanne drøftelser.

Jeg må understrege, at foderlovgivningen i EU er totalharmoniseret, så hvis der skal foretages ændringer i lovgivningen, så skal dette foretages på EU-niveau, og nationale særregler på området er således ikke en mulighed og vurderes heller ikke at have den ønskede effekt for fodersikkerheden, da foder handles frit i EU

Jeg mener dog, at det er vigtigt, at vi har kendskab til den direkte årsag og kilde til forureningen i den aktuelle dioxinsag, inden vi begynder at drøfte behovet for nye regler. De tyske og hollandske myndigheder er i øjeblikket ved at afdække, hvad der konkret er sket i Tyskland, herunder om der ligger en kriminel handling bag dioxinforureningen, eller om der er tale om uagtsomhed.

Det tyske forslag om et skærpet krav til fysisk adskillelse af produktion af fedt til industrielt brug fra produktion af fedt til foderbrug kan ikke forventes at bidrage væsentligt til fodersikkerheden. Det er den aktuelle sag et godt eksempel på, da der tilsyneladende netop var tale om en leverance af såkaldt tekniske fedtsyrer, der alligevel

endte i foderproduktionen, muligvis pga. en kriminel handling eller uagtsomhed senere i forhandlingsleddet. Et krav om fysisk adskillelse under selve produktionen ville således ikke have dæmmet op for forureningen.

Det skal i øvrigt bemærkes, at et øget krav om fysisk adskillelse i produktionen, forventes i en række tilfælde at medføre uhensigtsmæssige byrder og forringede konkurrencevilkår for danske virksomheder, der ofte er underleverandører af råvarer til både fødevarer og foder. Dette gælder f.eks. produktionen af rapsolie, hvor slutproduktet har den samme høje kvalitet uanset, om olien skal anvendes til f.eks. biodiesel, til fødevarer eller til foder. Her er det markedsprisen, der afgør til hvilket formål olien bliver solgt.

Som nævnt indledningsvist vil jeg gå konstruktivt ind i drøftelser af konkrete tiltag på foderområdet som følge af det, vi kan lære fra den aktuelle dioxinsag.

Henrik Høegh

/Kim Holm Boesen